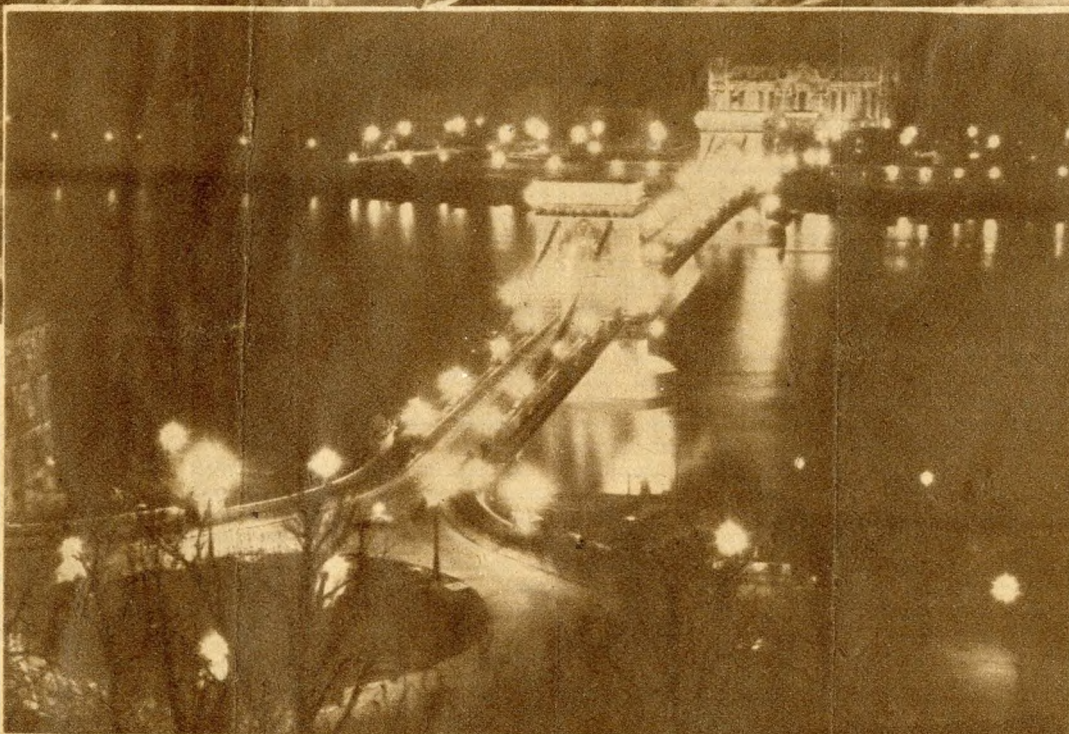

SZÁZÉVES LÁNCHÍD...

Kovács Istvánné, a Lánchíd egyetlen villanyhegesztő-nője, biztos mosolyfallyal, szédítő magasságban illeszti hegesztőlámpáját a vasszegekre. Ezek a szegek még a régeleknél is erősebben forrnak a vasvázba

*

A Duna fölött kigyulladtak a Lánchíd pompás ívét szegélyező villanylámpák, az Alagút és a híd közé úde pázsitot telepítettek. Ezernyi fény ragyog s messze, a külvárosokig elküldi gyönyörű üzenetét: a fasiszták lerombolták, a népi demokrácia újjáépítette a Lánchídot!

Amikor a német fasiszták levegőbe röpítették a Lánchídot, hogy néhány órányi egérutat nyerjenek, a kőoroszlán, amely 96 esztendőig lapult ugrásra készen a kőkorlátban, most pozdorjává törve hullott a törmelékek közé. De a hős szovjet csapatok rohamát a Lánchíd elpusztítása sem fékezte meg

VERSENYBEN a legjobb munkásnő – címért

Dúdolva jár a marógép, amikor Szabó Lajosnéhoz lépünk. Szabóné nem azért kitudó munkásnő s nem azért szervezte meg az MNDSz helyi csoportját, hogy beérje a már elért eredménnyel. Nemrég, amikor Czefli János Láng-gyári öntő új-fajta versenyt javasolt, mindjárt elhatározta, hogy ebből a nők sem maradnak ki. Így történt, hogy az országban elsőnek az Elzett-gyári vasmunkásnők csatlakoztak a nagy-szerű kezdeményezéshez. »a szakma legjobb marós-nője, esztergályos-nője« címért.

A marógép mintha percről-percre sebesebben járna s ebben a muzsikában beszél Szabóné, a vasmunkásnő, sorsáról.

– Tizenhárom éves koromtól dolgozok. Először somnás-lány voltam, aztán téglagyári munkás, szűcs, majd vasas lettem. A fiam 13 éves, épp annyi idős, mint én voltam, amikor bérmunkába elszegődtem. De ő már gimnáziumba jár! Talán mérnök lesz, vagy katonatiszt, még nem tudjuk. Egy pillanatra felnéz

a gépről: »ha száz kezem volna, az sem lenne sok, hogy dolgozzak...« Szabó Lajosné kulcsokat készít s jól tudja, hogy a marógép nemcsak a kulcsokat, hanem az ő sorsát és jobb életét is munkálja.

Fodor Jánosné gépe, a villanyfűrő halk bűgással fordul előre s a következő pillanatban már énekelve tör utat a vasban. Ütemesen gördülnek a padra a lehelletfinom fémforgácsok.

Fodorné 39 esztendő, de elég fiatalnak érzi magát a tanuláshoz. Jelenleg versenyben áll az Elzett-gyári átképző tanfolyam többi résztvevőjével a félév múlva eldöntésre kerülő »legjobb női vasesztergályos« címért. De Fodor Jánosné sem egyedül tanul a családban: most vették fel fiát a Kossuth Akadémiára. S így most már fiával is versenyben van, akinek még szeretné mutatni, hogy legalább olyan jó vasesztergályosa lesz az Elzett-gyárnak, mint amilyen jó tisztje lesz fia Néphadseregünknek!

B. T.

Fodor Jánosné vasesztergályos munkában

Szabó Lajosné Elzett-gyári vasmunkásnő a marógépnél